

5 MINIMALIZÁCIA VYJADRENIA B-FUNKCIÍ

5.1 KRITÉRIA MINIMALIZÁCIE

C - koeficient úmerný cene realizovaného obvodu

m - počet typov prvkov (odpory, kondenzátory, diódy, tranzistory, integrované obvody a pod.),

$$C = \sum_{i=1}^t c_i \cdot p_i \quad (5.1)$$

kde **C_i** je koeficient úmerný cene **i**-tého typu prvku

p_i - počet prvkov **i**-tého typu, potrebných na realizáciu obvodu.

$$C = p_m$$

kde **p_m** počet prvkov s najvyššou cenou

Cenu obvodu určuje počet kontaktov, rovný počtu písmen v algebraickom vyjadrení B-funkcií

$$C_k = \sum_{j=1}^p r_j \quad (5.3)$$

kde **p** je počet elementárnych súčinov v **DNF** resp. súčtov v **KNF**;

r_j - rád **j**-tého elementárneho súčinu resp. súčtu.

DL (TTL) cena obvodu je prakticky úmerná počtu diód (tranzistorov),

q logických operácií s **r_j** premennými (**j = 1, 2, ..., q**),

$$C_D = \sum_{j=1}^q r_j \quad (5.4)$$

koeficient **C_D** zodpovedá celkovému súčtu vstupov všetkých logických členov

Pri vyjadrení B-funkcie tvaru **DNF (KNF)** je počet diód

$$C_D = p + \sum_{j=1}^q r_j \quad (5.5)$$

kde **p** je počet všetkých elementárnych súčinov (súčtov),

q - počet všetkých elementárnych súčinov (súčtov) rádu **r_j > 1**

r_j - rád **j**-tého elementárneho súčinu (súčtu). Predpokladá sa pritom, že **r_j > 1** pre **j = 1, 2, ..., p**.

V prípade realizácie obvodu skupinou B-funkcií je

$$C_D = p + \sum_{j=1}^{q'} r_j \quad (5.6)$$

kde **q'** je počet navzájom rôznych elementárnych súčinov (súčtov) rádu **r_j > 1**.

DTL - cena obvodu je prakticky úmerná **počtu tranzistorov**, ktorý je rovný **počtu operácií** v algebraickom vyjadrení B-funkcie, resp. **počtu logických členov** v obvode, ktorý dané vyjadrenie realizuje.

V prípade vyjadrenia B-funkcie v tvare **DNF (KNF)** počet tranzistorov je

$$C_T = q + 1 \quad (5.7)$$

kde **q** je počet elementárnych súčinov (súčtov) rádu $r > 1$.

Pre prípad realizácie obvodu, popísaného skupinou **k** B-funkcií je

$$C_T = q' + k \quad (5.8)$$

kde **q'** je počet navzájom rôznych elementárnych súčinov (súčtov).

Minimálna normálna forma - s minimálnym počtom písmen.

5.2 BLAKEOVA METÓDA URČOVANIA SKRÁTENEJ DNF

Podstata Blakeovej metódy spočíva v aplikovaní **pravidla zovšeobecneného spojovania**

$$x.g_1 + \bar{x}.g_2 = x.g_1 + \bar{x}.g_2 + g_1.g_2 \quad (5.9)$$

a **pravidla pohltenia**

$$g_1 + g_1.g_2 = g_1 \quad (5.10)$$

kde **x** je premenná, **g₁**, **g₂** - elementárne súčiny.

Vychádzame pritom z **ľubovoľnej DNF**, v ktorej sa uplatňujú (5.9) a (5.10) na všetky možné dvojice, získa sa **skrátená DNF** funkcie **f**.

5.3 NELSONOVÁ METÓDA URČOVANIA SKRÁTENEJ DNF

Ak je B-funkcia zadaná v tvare **ľubovoľnej KNF**, potom podľa Nelsona skrátaná **DNF** sa získa tak, že v **KNF**, na základe **distributívneho pravidla (roznásobenie)** sa odstránia všetky zátvorky a aplikuje sa pritom **pravidlo pohltenia**. Pohlcovanie sa s výhodou vykonáva už v priebehu roznásobovania zátvoriek, lebo zjednodušuje medzivýsledky násobenia.

Pre zadanú **KNF** B-funkcie

$$f = (\bar{a} + b) . (b + c) . (a + \bar{b} + \bar{d}) \quad 5.14)$$

vzájomným roznásobením jednotlivých výrazov v zátvorkách dostaneme

$$\begin{aligned} f &= (\bar{a} b + b + \bar{a} c + b c) . (a + \bar{b} + \bar{d}) = (b + \bar{a} c) . (a + \bar{b} + \bar{d}) = \\ &= a b + \bar{a} \bar{b} c + b \bar{d} + \bar{a} c \bar{d} \end{aligned} \quad (5.15)$$

Posledný výraz pre funkciu **f** v (5.15) predstavuje skrátenu **DNF** zadanej B-funkcie.

5.4 URČOVANIE MINIMÁLNEJ DNF ZISSOS-DUNCANOVOU METÓDOU

Určenie minimálnej disjunktívnej normálnej formy z ľubovoľného algebraického vyjadrenia B-funkcie f sa vykoná aplikáciou štyroch pravidiel B-algebry [6]

1. pravidla pohltienia

$$\mathbf{x + x y = x} \quad (5.16)$$

2. zovšeobecneného pravidla spojovania

$$\mathbf{x y + \bar{x} z = x y + \bar{x} z + y z} \quad (5.17)$$

Súčiny xy , z sa nazývajú **zdrojovými súčini**mi a súčin yz **redundantným (voliteľným, novým) súčinom**;

3. distributívneho pravidla

$$\mathbf{(x + y) \cdot (x + z) = x + yz} \quad (5.18)$$

4. modifikovaného distributívneho pravidla

$$\mathbf{(x + y) \cdot (\bar{x} + z) = xz + \bar{x} y} \quad (5.19)$$

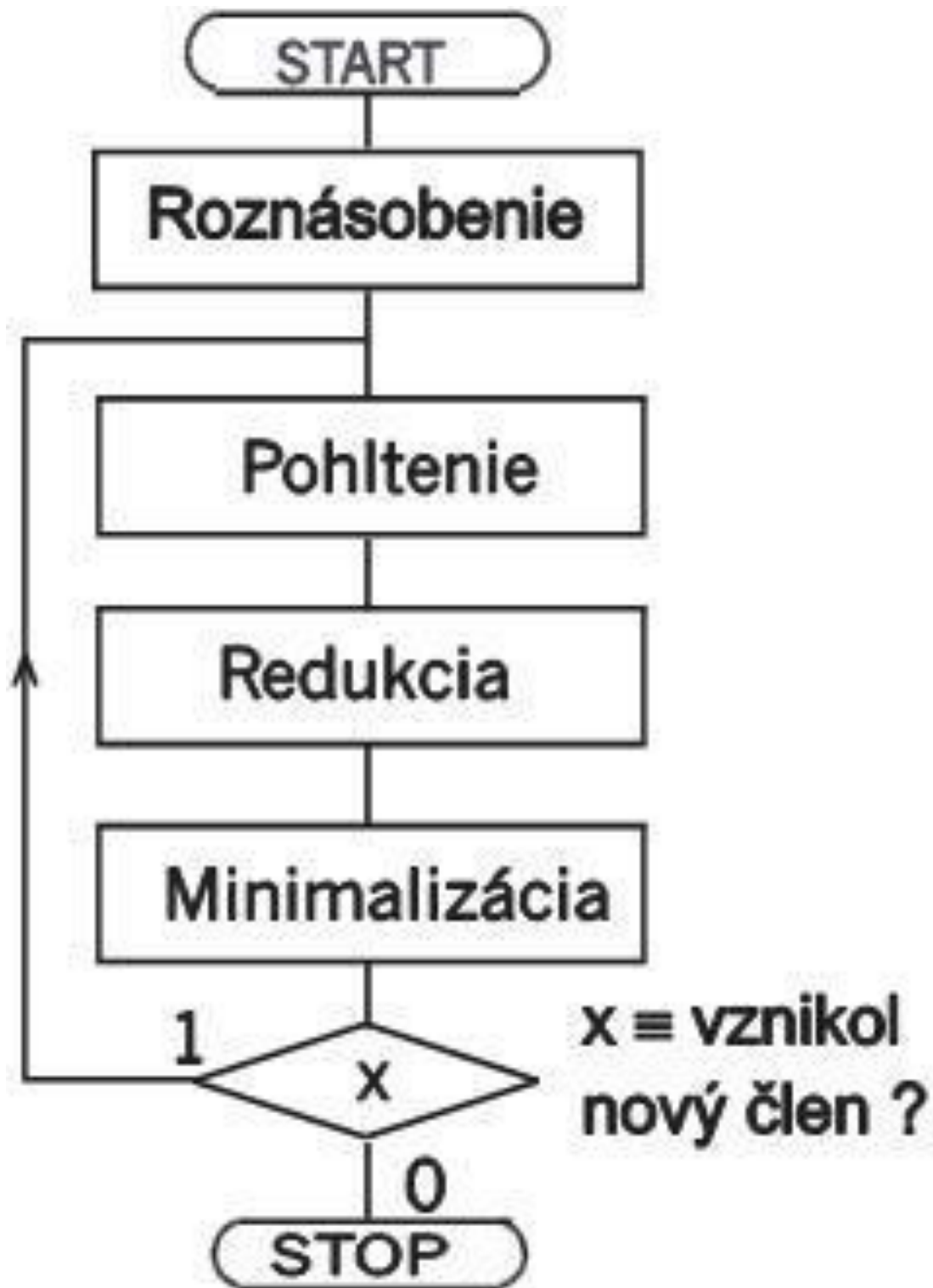
kde x , y , z sú ľubovoľné algebraické výrazy B-algebry.

Iredundantná DNF B-funkcie f zadanej ľubovoľným algebraickým vyjadrením sa určí v troch krokoch.

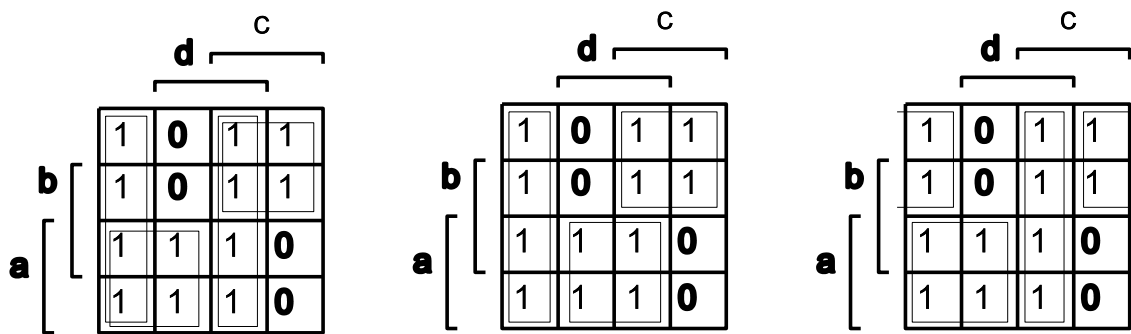
Krok 1. Roznásobenie

Krok 2. Pohltienie

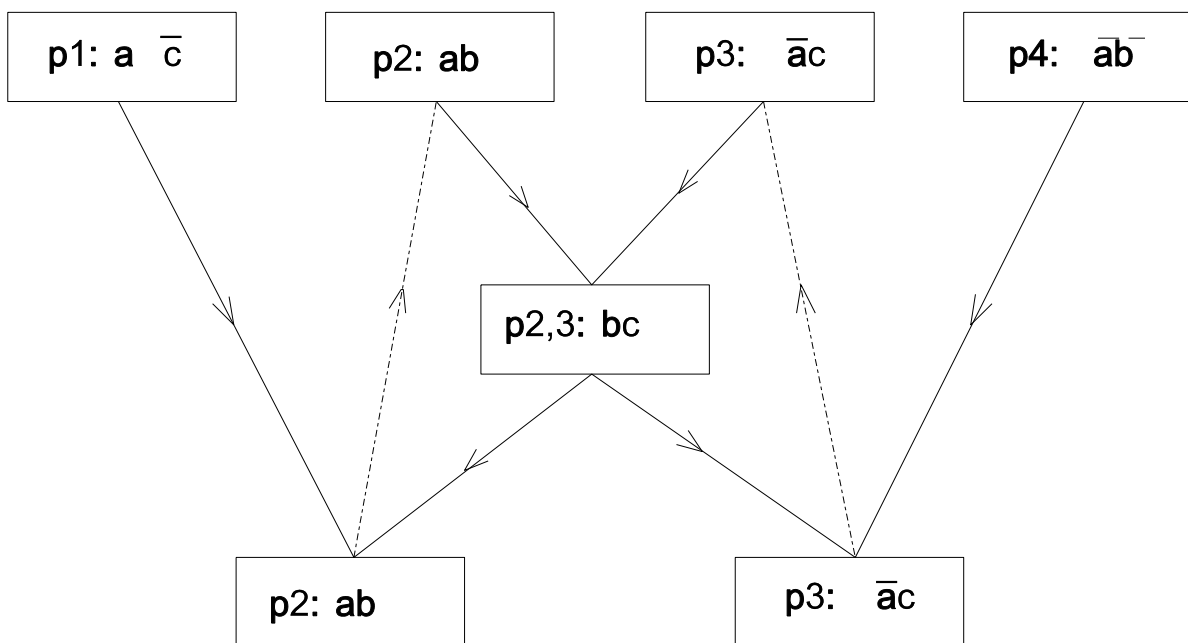
Krok 3. Redukcia

Obr. 5.1 Vývojový diagram algoritmu minimalizácie vyjadrenia B-funkcie Zissos-Duncanovou metódou

Obr. 5.2 Tri alternatívy iredundantných DNF jednej funkcie

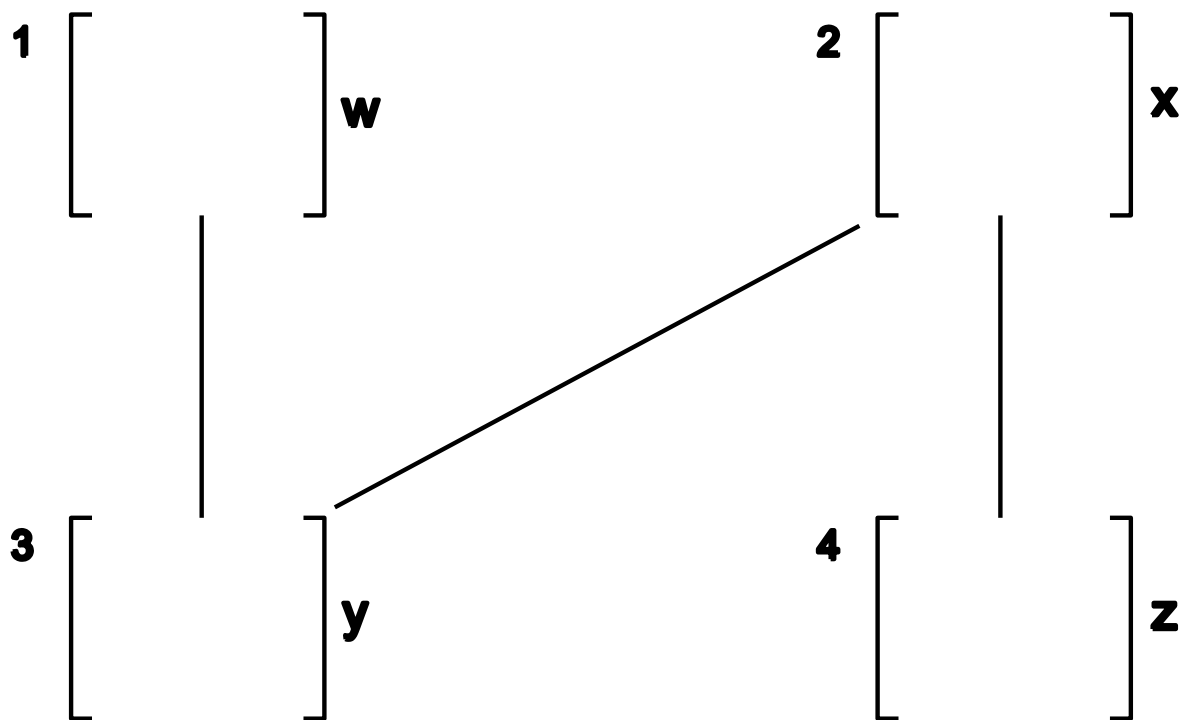
Obr. 5.3 Schéma eliminácie implikantov

Podmienky pre elimináciu.

Musí existovať skupina štyroch súčinov v ktorých,

a/ niektorá premenná, povedzme **a**, sa objavuje prinajmenšom dvakrát v jej priamej forme a prinajmenšom dvakrát v jej invertovanej forme a

b/ dve iné premenné, povedzme **b** a **c**, sú prítomne prinajmenšom raz v ich priamej forme a prinajmenšom raz v ich invertovanej forme.

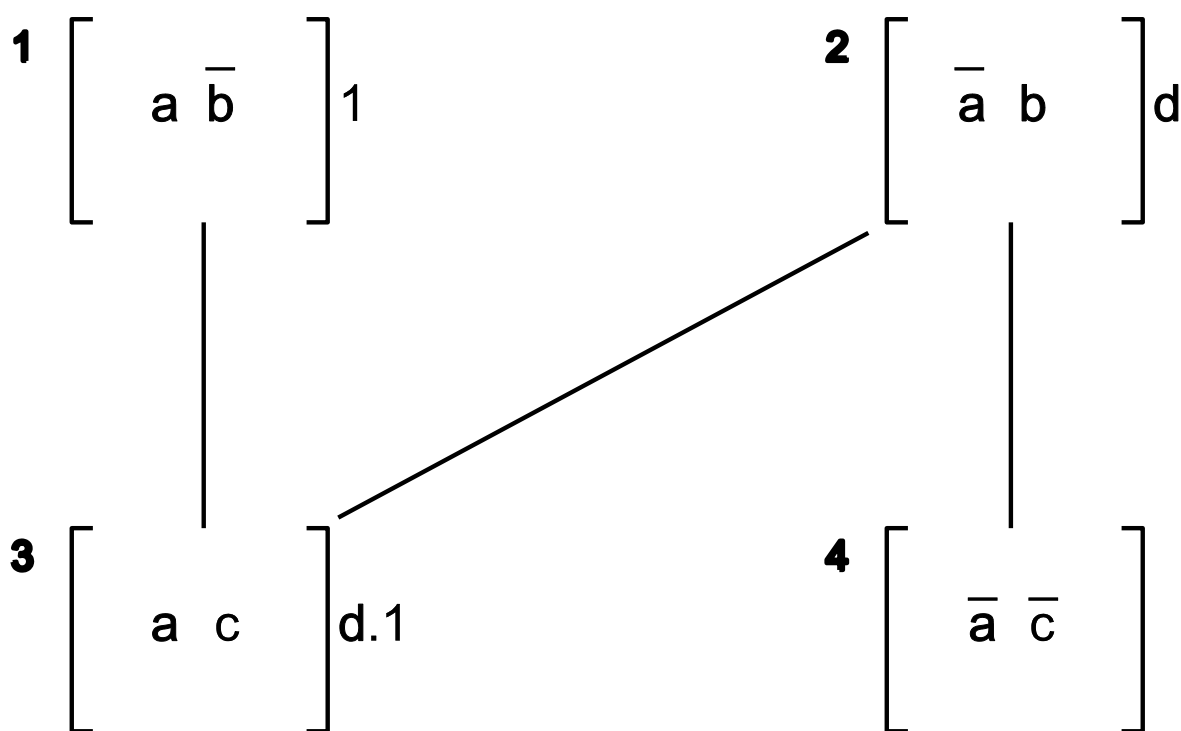
Obr. 5.4 Diagram pre kontrolu splnenia podmienky minimalizácie

Spojíme zátvorku **2** s diagonálne protíľahlou zátvorkou **3**, ak premenné mimo zátvoriek sú tie isté, alebo môžu byť upravené tak, aby sa rovnali.

Zátvorka **1** je ďalej spájaná so zátvorkou **3**, ak všetky premenné mimo zátvorky **1** sú prítomné vo výraze mimo zátvorky **3** (**w je faktorom y**).

Zátvorka **2** sa spojí so zátvorkou **4** tiež iba vtedy, ak premenné mimo zátvorky **4** sú prítomné vo výraze mimo zátvorky **2**.

Ak uvedené diagonálne a vertikálne spojenie je možné, to znamená, že sú splnené podmienky pre zámenu **2** a **3** ich redundantným súčinom.

Obr. 5.5 Kontrola splnenia podmienky minimalizácie

Pre neúplne určené B-funkcie, východiskový výraz pre minimalizáciu dourčuje B-funkciu jednoznačne a ďalšia minimalizácia sa vykonáva už pre úplne určenú B-funkciu. Ak dourčenie funkcie nie je optimálne, výraz, ktorý uvedenou metódou sa získa, nemusí byť minimálnym.

Pre tento prípad možno uvedenú metódu upraviť tak, že uvedieme vyjadrenie úplne určenej funkcie $f_x(x_1, x_2, \dots, x_n)$, ktorá nadobúda hodnotu **1** práve v tých bodoch z oblasti definície, v ktorých funkcia **f** nie je určená. Určí sa vyjadrenie f_x v tvare skrátenej **DNF**. Jednotlivé súčiny zo skrátenej **DNF** funkcie f_x sa využívajú v procese minimalizácie.

Hlavnou výhodou uvedenej metódy je, že sa vyjadrenie funkcie v procese minimalizácie nikdy nerozrastá (neexpanduje), ale po každom úspešnom kroku iba redukuje.

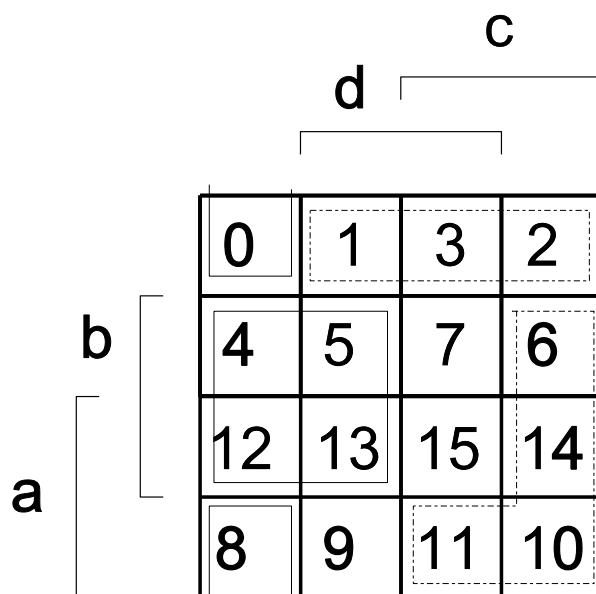
Nevýhodou uvedenej metódy je, že pri aplikácii redukcie sa musia generovať nové súčiny na ďalších úrovniach, čo tento algoritmus značne komplikuje.

5.5 MINIMALIZÁCIA VYJADRENIA B-FUNKCIE PROSTREDNÍCTVOM KARNAUGHOVYCH MÁP

Princíp minimalizácie vyjadrenia B-funkcie pomocou Karnaughových máp - aplikovanie pravidla spojovania na všetky dvojice susedných elementárnych súčinov.

Každý elementárny súčin radu r predstavuje v mape tzv. pravidelnú konfiguráciu 2^{n-r} štvorčekov.

Pravidelnou konfiguráciou stupňa k sa nazýva konfigurácia 2^k štvorčekov, z ktorých každý má v nej práve k susedov.

Obr. 5.7 Príklady pravidelných a nepravidelných konfigurácií

Pri vyjadrovaní B-funkcie v tvare skrátenej **DNF** sa vytvoria všetky pravidelné konfigurácie K_i štvorčekov, v ktorých daná funkcia nadobúda hodnotu **1** resp. nie je určená a pre ktoré platí

$$K_i \not\subset K_j \quad i, j = 1, 2, \dots, p \quad i \neq j$$

kde p udáva počet týchto konfigurácií.

Daná B-funkcia sa rozloží na súčet p implikantov g_i tak, že platí

$$K_i \equiv G_{1,i} ,$$

kde $G_{1,i}$ je konfigurácia všetkých "**jednotkových**" štvorčekov (bodov) implikantu g_i .

Súčet všetkých prostých implikantov predstavuje **SDNF**. V nej môžu existovať redundantné prosté implikanty. V takomto prípade zo súboru všetkých PI vyberáme iredundantný (nenadbytočný) úplný súbor, ktorý vedie na **IDNF**.

Môže existovať viac alternatív **IDNF** – ich porovnaním nájdeme **MDNF**. Ak sa má získať minimálna normálna forma, musí sa získať minimálne vyjadrenie v **DNF** a **KNF**, vzájomne sa porovnajú a vyberie sa z nich tá, ktorá je podľa zadaného kritéria minimálna.

Pre B-funkciu (obr. 5.13), ktorú minimalizujeme prostredníctvom Karnaughovej mapy, dostávame

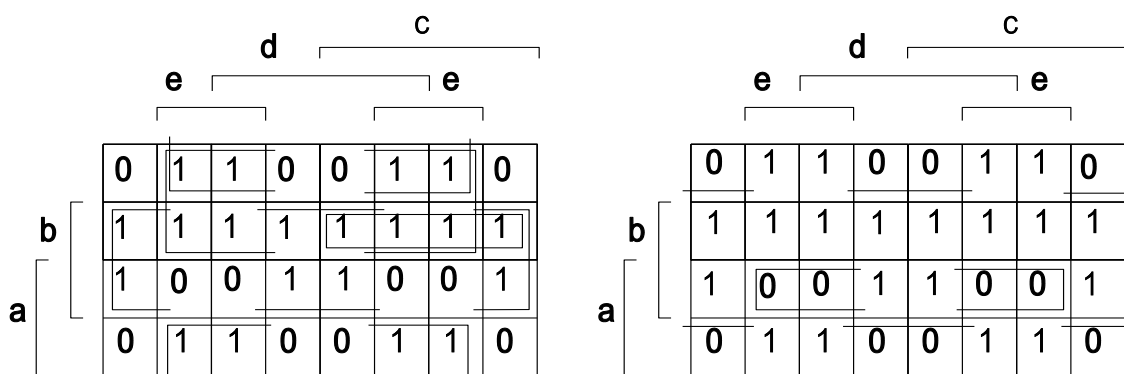
IDNF:

$$f = \bar{a}e + b\bar{e} + \bar{b}e$$

a **IKNF:**

$$f = (b + e)(\bar{a} + \bar{b} + \bar{e}) \quad (5.40)$$

Porovnaním vyjadrení v tvare **IDNF** a **IKNF** sa zistí, že vyjadrenie **IKNF** je jednoduchším a teda predstavuje minimálnu normálnu formu.

Obr. 5.13 Minimalizácia vyjadrenia B-funkcie prostredníctvom K-mapy (a - DNF; b - KNF)

5.6 QUINOVA - McCLUSKEYHO METÓDA MINIMALIZÁCIE

- vychádza z úplnej **DNF** a slúži pre získanie skrátenej **DNF**.

Princíp metódy - aplikovanie **modifikovaného pravidla spojovania**

$$xy + \bar{x}y = xy + \bar{x}y + y \quad (5.41)$$

a **pravidla pohltienia**

$$y + xy = y \quad (5.42)$$

- vyjadríme jednotlivé úplné elementárne súčiny zodpovedajúce **jednotkovým a neurčeným bodom** v binárnom tvare tak, že premenná vystupujúca priamo sa nahradí jednotkou a invertovaná premenná nulou. **Neurčené body musíme zahrnúť do procesu spájania, aby sme získali maximálne konfigurácie spájaných bodov.**
- určí sa počet jednotiek v binárnom vyjadrení elementárneho súčinu a elementárne súčiny sa rozdelia do skupín s rovnakým počtom jednotiek
- tieto skupiny sa usporiadajú vzostupne podľa počtu jednotiek a v skupine podľa vzrastajúceho indexu

- Susedné dvojice elementárnych súčinov hľadáme v susedných skupinách
- Spojené elementárne súčiny sú pohlcované výsledkom spojovania, môžu však byť spájané s ďalšími.

Výsledok spojenia sa zapíše do tabuľky a spojené elementárne súčiny sa označia "√", pretože oni už v skrátenej **DNF** nemôžu vystupovať.

Výhody Quinovej - McCluskeyho metódy:

je prehľadná a ľahko programovateľná na číslicovom počítači.

Skrátenú **DNF** predstavuje súčet tých elementárnych súčinov, ktoré neboli spájané so žiadnym iným a v tabuľke nie sú označené.

Príklad:

$$f(x_1, x_2, x_3, x_4) = [0, 4, 9, 13, 14(12)] \quad (5.46)$$

Tab. 5.2 Určovanie skrátenej **DNF** funkcie (5.46)

p.j. index $x_1x_2x_3x_4$	p.j. index $x_1x_2x_3x_4$	p.j. index $x_1x_2x_3x_4$
1 1 0 0 0 1 √	1 1,3 0 0 - 1 √	1 1,3,5,7 0 - - 1
2 0 0 1 0 √	1,5 0 - 0 1 √	2,3,6,7 0 - 1 -
8 1 0 0 0 √	2,3 0 0 1 - √	2,3,10,11 - 0 1 -
-----	2,6 0 - 1 0 √	-----
2 3 0 0 1 1 √	2,10 - 0 1 0 √	2 3,7,11,15 - - 1 1
5 0 1 0 1 √	8,10 1 0 - 0	
6 0 1 1 0 √	8,12 1 - 0 0	
10 1 0 1 0 √	-----	
12 1 1 0 0 √	2 3,7 0 - 1 1 √	
-----	3,11 - 0 1 1 √	
3 7 0 1 1 1 √	5,7 0 1 - 1 √	
11 1 0 1 1 √	6,7 0 1 1 - √	
-----	10,11 1 0 1 - √	
4 15 1 1 1 1 √	-----	
=====	7,15 - 1 1 1 √	
	11,15 1 - 1 1 √	

SDNF:

$$f = \overline{x_1} \overline{x_2} x_4 + \overline{x_1} x_3 x_4 + \overline{x_1} x_4 + \overline{x_1} x_3 + \overline{x_2} x_3 + x_3 x_4$$

Skrátená **KNF** B-funkcie sa určí prostredníctvom **DNF** funkcie

$$\bar{f}(x_1, x_2, x_3, x_4) = \{0, 4, 9, 13, 14, (12)\},$$

Tab.5.3 Určovanie skrátenej **KNF** B-funkcie

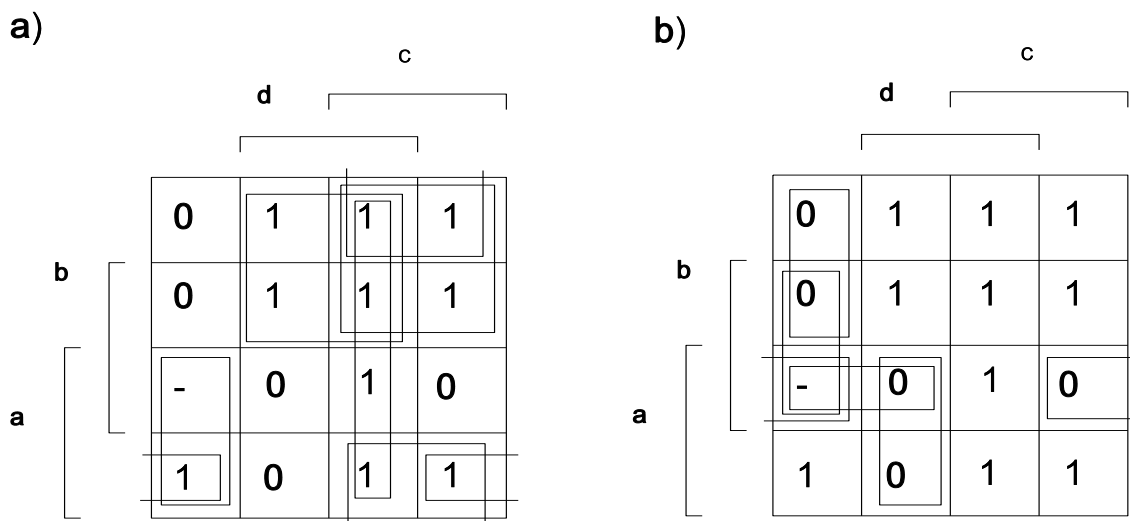
p.j.	index	$x_1x_2x_3x_4$		p.j.	index	$x_1x_2x_3x_4$	
0	0	0000	√	0	0,4	0-00	
-----				-----			
1	4	0100	√	1	4,12	-100	
-----				-----			
2	9	1001	√	2	9,13	1-01	
	12	1100	√		12,13	110-	
-----				-----			
3	13	1101	√		12,14	11-0	
	14	1110	√	-----			

Skrátená **DNF** funkcie \bar{f} je daná v tvare

$$\bar{f} = \bar{x}_1\bar{x}_3\bar{x}_4 + x_2\bar{x}_3\bar{x}_4 + x_1\bar{x}_3x_4 + x_1x_2\bar{x}_3 + x_1x_2x_4 \quad (5.48)$$

Skrátená **KNF** funkcie f je daná v tvare

$$f = (x_1 + x_3 + x_4) + (\bar{x}_2 + \bar{x}_3 + \bar{x}_4) + (x_1 + x_3 + x_4) + (x_1 + x_2 + x_3) + (x_1 + x_2 + x_4) \quad (5.49)$$

Obr. 5.15 Kontrola správnosti určenia prostých implikantov (a) a prostých implicantov (b) v Karnaughovej mape

5.7 URČOVANIE IREDUNDANTNÝCH NORMÁLNYCH FORIEM

Mriežka prostých implikantov (MPI)

- vodorovne sa vypíšu stavové indexy všetkých bodov z množiny F_1 **Body z množiny F_x do mriežky sa nevpisujú!**

- zvisle sa vypíšu všetky prosté implikanty.

Priesečníky prostého implikantu „i“ s tými bodmi „j“, ktoré daný prostý implikant pokrýva, sa označia krížikmi.

Mriežku prostých implikantov môžeme interpretovať ako **maticu pokrytia P**, ktorej prvky $p_{ij} = 1$ práve vtedy, keď prostý implikant l_i ($i = 1, 2, \dots, m$) pokrýva jednotkový bod B_j ($j = 1, 2, \dots, k$), m - počet PI, k - počet jednotkových bodov.

Prosté implikanty	Jednotkové body									
	1	2	3	5	6	7	8	10	11	15
A_1 $a \bar{b} \bar{d}$							X	X		
A_2 $a \bar{c} \bar{d}$							X			
A_3 $\bar{a} d$	X		X	X		X				
A_4 $\bar{a} c$		X	X		X	X				
A_5 $\bar{b} d$		X	X					X	X	
A_6 $c d$			X			X			X	X

Obr. 5.16 Mriežka prostých implikantov

Petricova metóda určovania IDNF

Označia sa všetky prosté implikanty v **MPI** písmenami A_1, A_2, A_3 atď. Tieto písmená sa považujú za dvojhodnotové premenné, ktorých hodnota je rovná **1**, ak príslušný implikant sa vyberie do systému prostých implikantov.

Definujeme funkciu pokrytia Φ , ktorá nadobúda hodnotu **1** práve vtedy, ak všetky primárne implikanty sú pokryté aspoň jedným z vybraných prostých implikantov.

Funkcia pokrytia Φ bude daná v tvare

$$\Phi = A_3 \cdot (A_4 + A_5) \cdot (A_3 + A_4 + A_5 + A_6) \dots$$

Využívajúc maticu pokrytia môžeme funkciu pokrytia definovať vzťahom

$$\phi = \prod_{j=1}^k \bigvee_{i=1}^m p_{ij} \cdot A_i \quad (5.50)$$

roznásobením sa získa skrátaná DNF funkcie Φ .

Funkcia Φ je rovná 1, ak aspoň jeden elementárny súčin je rovný 1. Jednotlivé elementárne súčiny skrátenej DNF predstavujú prosté implikanty a teda nie je možné z nich vypustiť žiadne písmeno. Preto súbor prostých implikantov, zodpovedajúcich písmenám jedného elementárneho súčinu v skrátenej DNF predstavuje minimálny úplný súbor prostých implikantov a ich logický súčet tvorí iredundantnú DNF funkcie f .

Pre mriežku prostých implikantov (obr. 5.16) funkcia pokrytia je v tvare

$$\Phi = A_3 \cdot (A_4 + A_5) \cdot (A_3 + A_4 + A_5 + A_6) \cdot A_3 \cdot A_4 \cdot (A_3 + A_4 + A_6) \cdot (A_1 + A_2) \cdot (A_1 + A_5) \cdot (A_5 + A_6) \cdot A_6 \quad (5.51)$$

$$\Phi = A_1 A_3 A_4 A_6 + A_2 A_3 A_4 A_5 A_6 \quad (5.52)$$

To znamená, že funkcia (5.46) má dve iredundantné DNF:

$$f = \overline{x_1} \overline{x_2} \overline{x_4} + \overline{x_1} x_4 + \overline{x_1} x_3 + x_3 x_4 \quad (5.53)$$

$$f = \overline{x_1} \overline{x_3} \overline{x_4} + \overline{x_1} x_4 + \overline{x_1} x_3 + \overline{x_2} x_3 + x_3 x_4 \quad (5.54)$$

Quine - McCluskey algoritmus určovania IDNF

Implikant I_v je podstatný, ak v MPI existuje taký bod B_u , že $p_{vu} = 1$ a $p_{iu} = 0 \forall i \neq v$.

Riadok (stĺpec) u pokrýva riadok (stĺpec) v , ak $p_{uj} \cdot p_{vj} = p_{vj}, \forall j (p_{iu} \cdot p_{iv} = p_{iv}, \forall i)$.

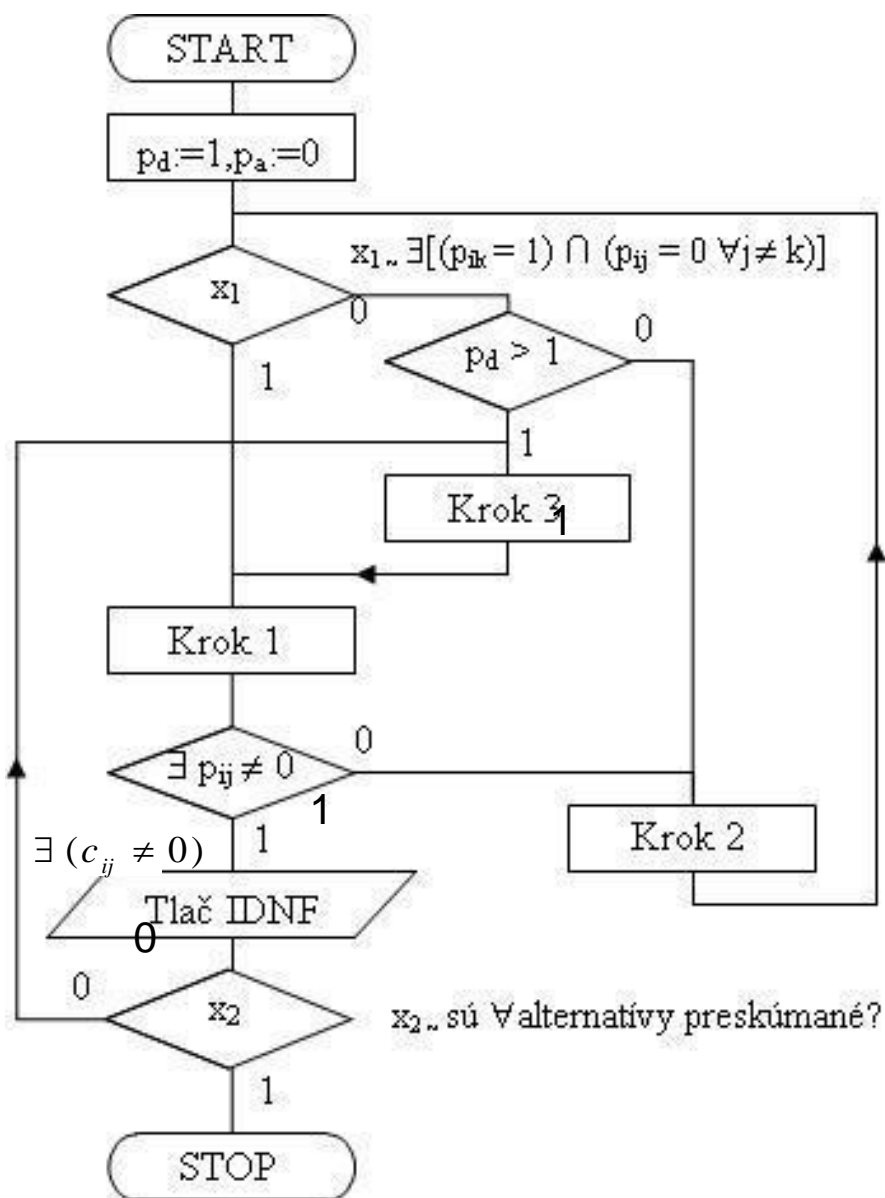
Výber prostých implikantov z mriežky pozostáva z nasledovných krokov.

Krok 1: Vyberie sa každý podstatný implikant I_p , označí sa $p_d + p_a$ hviezdikami, pričom $p_d = 1$, ak výberu nepredchádzal krok 2, v opačnom prípade $p_d = 2$ a p_a udáva počet aplikácií kroku 3. Preškrtnú sa stĺpce, v ktorých má implikant I_p krížiky. Ak sú všetky stĺpce preškrtnuté, je výber prostých implikantov pre jednu alternatívu IDNF ukončený, ináč sa prejde ku kroku 2.

Krok 2: Vyškrtnie sa každý riadok prislúchajúci prostému implikantu I_u rádu r , ktorý je pokrytý iným prostým implikantom rádu $r_1 \leq r$. Súčasne môžeme vyškrtnúť každý stĺpec, ktorý pokrýva niektorý iný stĺpec. Ak v MPI existuje podstatný implikant, prejdeme späť ku kroku 1, inak ku kroku 3.

Krok 3: Vyberie sa stĺpec s minimálnym počtom krížikov, zakrúžkuje sa v ňom náhodne jeden, ostatné sa preškrtnú a v tejto alternatíve neuvažujú (po ukončení výberu pre danú alternatívu postupne sa zakrúžkujú ďalšie krížiky). Prejde sa ku kroku 1.

Pre potreby programového spracovania je vhodnejšie formalizované vyjadrenie algoritmu (obr. 5.17).

Obr. 5.17 Vývojový diagram Quinovho - Mc Cluskeyho algoritmu určovania IDNF

Krok 1: Na začiatku priradíme $p_d = 1$ a $p_a = 0$. Vyberie sa každý podstatný implikant I_p a priradí sa mu index $p_d + p_a$. Určia sa nové hodnoty p_{ij} podľa vzťahu $p_{ij} = p_i \cdot p_j, \forall i, j$. Ak platí $p_{ij} = 0 \forall i, j$, je výber prostých implikantov pre jednu alternatívu IDNF ukončený, inak sa prejde ku kroku 2.

Krok 2: Priradíme $p_d = 2$. Ak $\exists l_u$ rádu r a l_v rádu r_1 také, že $l_u \leq l_v$ a $r_1 \leq r$, potom položíme $p_{uj} = 0, \forall j$. Ak stĺpce S_u a S_v sú také, že $S_u \leq S_v$, potom položíme $p_{iv} = 0, \forall i$. Ak v MPI existuje podstatný implikant prejdeme späť ku kroku 1, inak ku kroku 3.

Krok 3: Vyberieme stĺpec $S_v \mid \sum p_{iv} = \min$. Zvolíme $k \mid p_{kv} = 1$ a položíme $p_{iv} = 0, \forall i \neq k$. Priradíme $p_a = p_a + 1$. Prejdeme späť ku kroku 1.

Prosté implikanty označené jednou hviezdičkou vystupujú v každej IDNF, implikanty označené dvoma hviezdičkami vystupujú v každej MDNF a implikanty označené viac ako dvoma hviezdičkami vystupujú aspoň v jednej IDNF.

Hore uvedený postup si ozrejmíme na príklade určenia minimálnej DNF B-funkcie

$$f(a,b,c,d) = [3, 5, 8, 9, 14 (13)] . \tag{5.55}$$

Skrátená DNF zadanej B-funkcie sa určí Quinovou - McCluskeyho metódou.

$$f = \bar{a} \bar{b} \bar{c} + \bar{b} c \bar{d} + b \bar{c} \bar{d} + \bar{a} b c + a \bar{b} c + a b \bar{c} + b c d + a c d + a b d + \bar{a} \bar{d}$$

Pre výber prostých implikantov tvoriacich minimálnu DNF sa zostaví mriežka prostých implikantov (obr. 5.18).

Prosté implikanty	Jednotkové body											
	0	1	2	4	6	7	10	11	12	15		
$\bar{a} \bar{b} \bar{c}^*$	X	X										1
$\bar{b} c \bar{d}$			X					X				
$b \bar{c} \bar{d}^{**}$				X						X		3
$\bar{a} b c$					X	X						
$a \bar{b} c$							X	X				
$a b \bar{c}$									X			2
$b c d$						X					X	
$a c d$								X			X	
$a b d$											X	2
$\bar{a} \bar{d}$	X		X	X	X							
	1	1		3						3		

Obr.5.18 Mriežka prostých implikantov funkcie (5.55)

Prosté implikanty	Jednotkové body											
	0	1	2	4	6	7	10	11	12	15		
$\bar{a} \bar{b} \bar{c}$ *	X	X										1
$\bar{b} \bar{c} \bar{d}$			X					X				5
$b \bar{c} \bar{d}$ **				X						X		3
$\bar{a} b c$					X	X						5
$a \bar{b} c$ ****							X	X				6
$a b \bar{c}$									X			2
$b c d$ ****						X					X	6
$a c d$								X			X	
$a b d$											X	2
$\bar{a} \bar{d}$ ****	X		X	X	X							4
	1	1	4	3	4	6	6	6	3	6		

Obr. 5.19 Výber prvej alternatívy IDNF

Jedna iredundantná DNF zadanej B-funkcie je

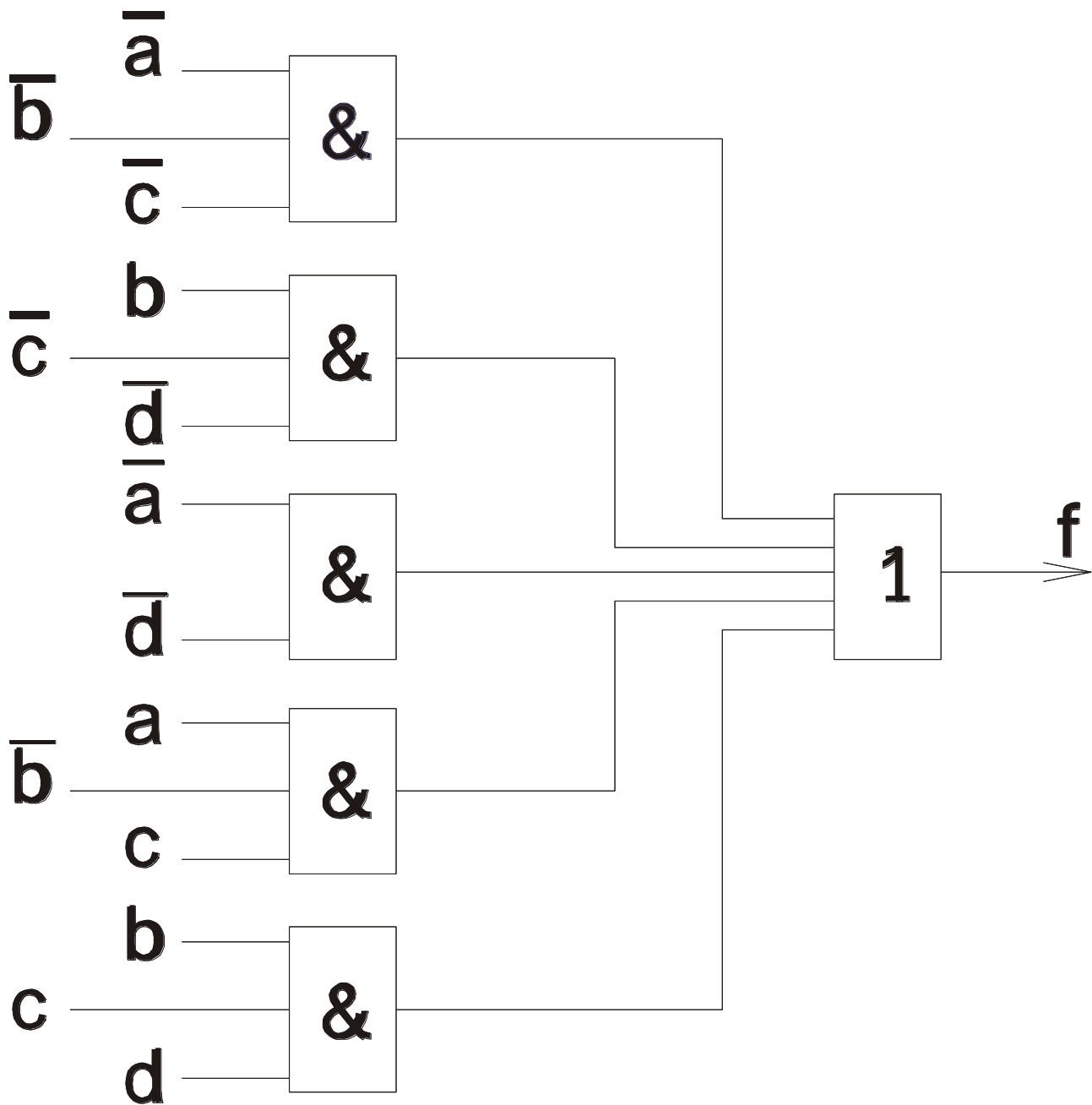
$$f = \bar{a} \bar{b} \bar{c} + b \bar{c} \bar{d} + a \bar{b} c + b c d + \bar{a} \bar{d} \quad (5.57)$$

Prosté implikanty	Jednotkové body											
	0	1	2	4	6	7	10	11	12	15		
$\bar{a} \bar{b} \bar{c}$ *	X	X										1
$\bar{b} \bar{c} \bar{d}$ *****			X					X				5,7
$b \bar{c} \bar{d}$ **				X						X		3
$\bar{a} b c$					X	X						5,11
$a \bar{b} c$ ****							X	X				6,8
$a b \bar{c}$									X			2
$b c d$ ****						X					X	6,10
$a c d$ *****								X			X	9
$a b d$											X	2
$\bar{a} \bar{d}$ ****	X		X	X	X							4
	1	1	4,7	3	4,11	6,11	6,7	6,7	3	6,9		

Obr. 5.20 Výber druhej alternatívy IDNF

Druhá alternatíva IDNF zadanej B -funkcie je

$$f = \bar{a} \bar{b} \bar{c} + \bar{b} \bar{c} \bar{d} + b \bar{c} \bar{d} + \bar{a} b c + a c d \quad (5.58)$$

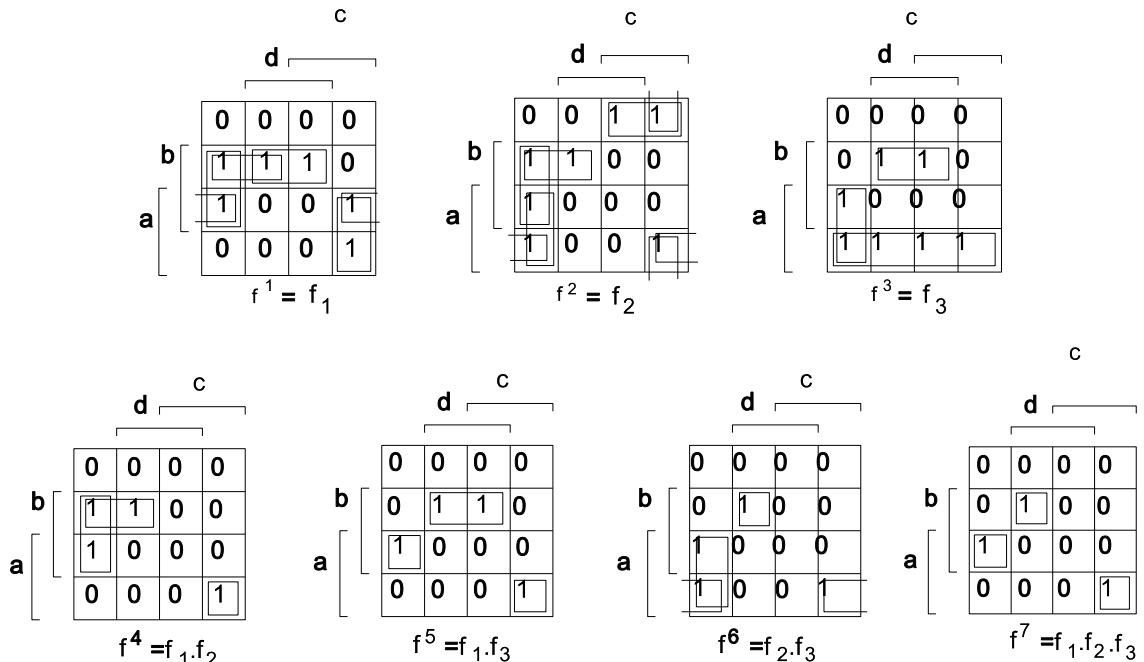

Obr.5.2 Štruktúrna schéma B-funkcie (5.57)

Určovanie všetkých alternatív minimálnych DNF sa môže vykonať kombináciou Q-M metódy riešenia MPI a Petrickovej metódy tak, že pomocou kroku 1 a 2 Q-M metódy zjednoduší sa MPI a na zjednodušenú mriežku sa aplikuje Petrickova metóda.

Minimalizácie vyjadrenia skupiny funkcií

Skupinové prosté implikanty sa určujú ako prosté implikanty funkcií f^i , ktoré sú zapísané v mapách (obr. 5.23). Prosté implikanty sa určujú priamo v mapách.

Obr. 5.23 Karnaughove mapy pre určenie skupinových prostých implikantov

Získa sa takto nasledovný súbor skupinových prostých implikantov

$$\begin{aligned}
 f^7 = f_1 \cdot f_2 \cdot f_3 &: \bar{a} b \bar{c} d, a b \bar{c} \bar{d}, a \bar{b} c \bar{d} \\
 f^6 = f_2 \cdot f_3 &: a \bar{c} \bar{d}, a \bar{b} \bar{d} \\
 f^5 = f_1 \cdot f_3 &: \bar{a} b d \\
 f^4 = f_1 \cdot f_2 &: \bar{a} b \bar{c}, b \bar{c} \bar{d} \\
 f^3 = f_3 &: a \bar{b} \\
 f^2 = f_2 &: \bar{a} \bar{b} c, \bar{b} c \bar{d} \\
 f^1 = f_1 &: a c \bar{d}, a b \bar{d}
 \end{aligned}$$

Určovanie skupinových prostých implikantov upraveným Quine-McCluskyho algoritmom

Určí sa:

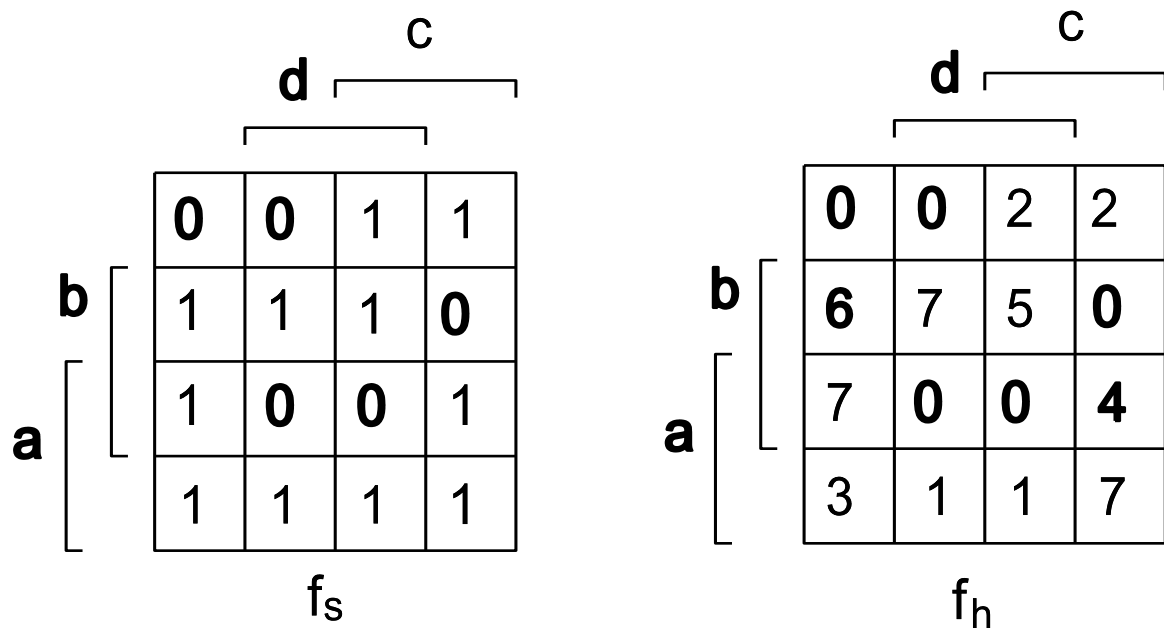
"skupinová" funkcia

$$f_s(x_1, x_2, \dots, x_n) = \bigvee_{i=1}^p f_i(x_1, x_2, \dots, x_n) \quad (5.63)$$

a jej zodpovedajúca **hodnotiaca funkcia**

$$f_h(x_1, x_2, \dots, x_n) = \sum_{i=1}^p f_i(x_1, x_2, \dots, x_n) \cdot 2^{p-i}$$

kde $f_s(x_1, x_2, \dots, x_n)$ je boolovska funkcia premenných x_1, x_2, \dots, x_n nadobúdajúca hodnotu **0** v tých bodoch z oblasti definície, v ktorých všetky funkcie f_i nadobúdajú hodnotu **0**, a v ostatných bodoch nadobúdajú hodnotu **1**;

Obr. 5.24 Zápis skupinovej a hodnotiacej funkcie do Karnaughovej mapy

Spájať sa môžu dva susedné implikanty I_1, I_2 funkcie f_s , ak im zodpovedajúce hodnoty h_1, h_2 hodnotiacej funkcie f_h splňujú podmienku

$$\mathbf{LAND}(h_1, h_2) \neq 0 \quad (5.65)$$

kde $\mathbf{LAND}(h_1, h_2)$ predstavuje logický súčin rádov binárne vyjadrených hodnôt h_1, h_2 . Ak pritom

$$\mathbf{LAND}(h_1, h_2) = h_1 \quad (5.66) \text{ resp. } \mathbf{LAND}(h_1, h_2) = h_2 \quad (5.67)$$

potom implikant I_1 resp. implikant I_2 nemôže byť skupinovým prostým implikantom.

Dostávame nasledovnú tabuľku

p .j.	index	premenné	f _h
		a b c d	f ₁ f ₂ f ₃
1	2	0 0 1 0	0 1 0 ✓
	4	0 1 0 0	1 1 0 ✓
	8	1 0 0 0	0 1 1 ✓
2	3	0 0 1 1	0 1 0 ✓
	5	0 1 0 1	1 1 1
	9	1 0 0 1	0 0 1 ✓
	10	1 0 1 0	1 1 1
	12	1 1 0 0	1 1 1
3	7	0 1 1 1	1 0 1 ✓
	11	1 0 1 1	0 0 1 ✓
	14	1 1 1 0	1 0 0 ✓
1	2,3	0 0 1 -	0 1 0
	2,10	- 0 1 0	0 1 0
	4,5	0 1 0 -	1 1 0
	4,12	- 1 0 0	1 1 0
	8,9	1 0 0 -	0 0 1 ✓
	8,10	1 0 - 0	0 1 1
	8,12	1 - 0 0	0 1 1
2	5,7	0 1 - 1	1 0 1
	9,11	1 0 - 1	0 0 1 ✓
	10,11	1 0 1 -	0 0 1 ✓
	10,14	1 - 1 0	1 0 0
	12,14	1 1 - 0	1 0 0
1	8,9,10,11	1 0 - -	0 0 1

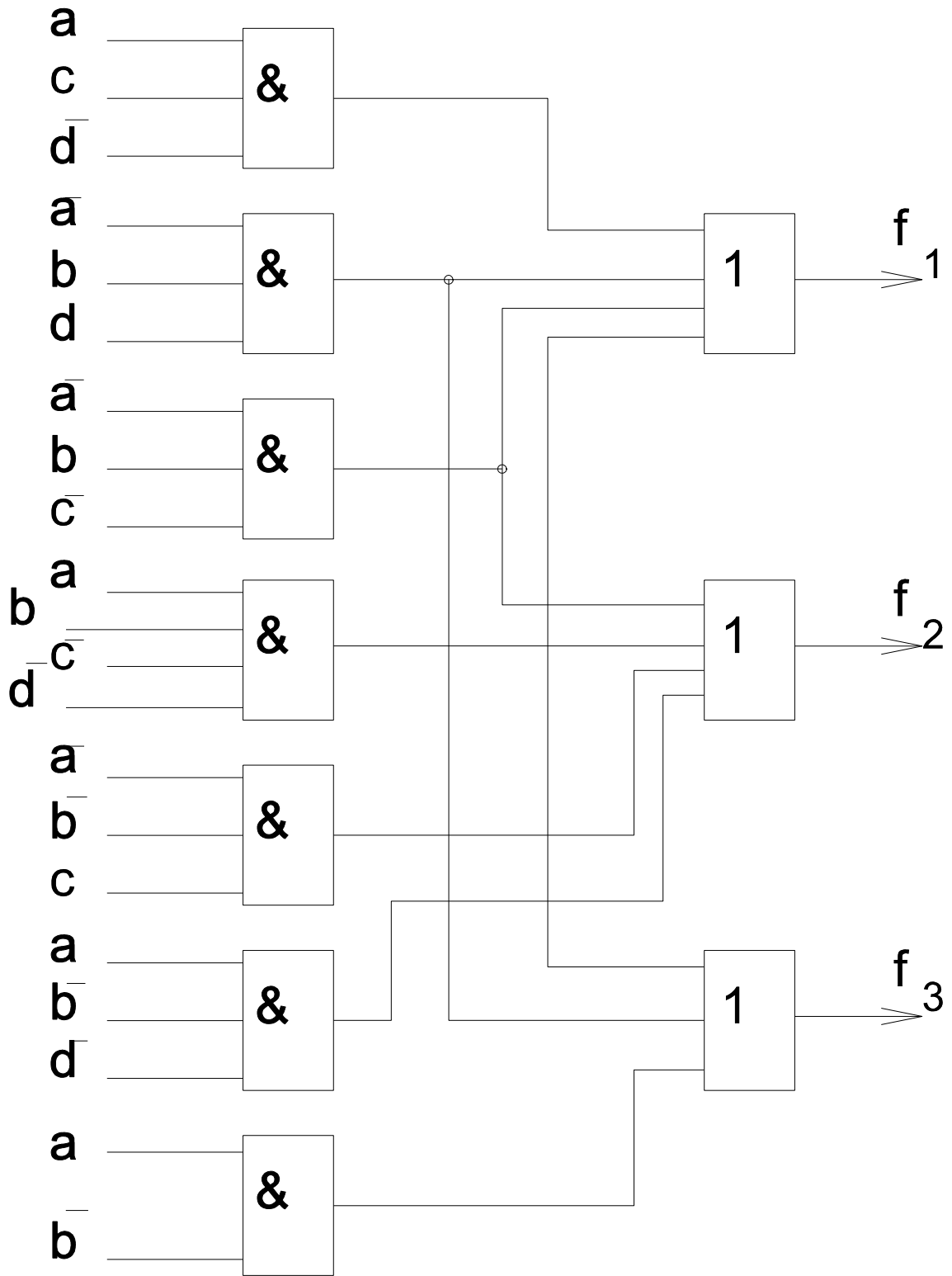
Dostali sme päť iredundantných systémov skupinových prostých implikantov:

1. systém: $\bar{a} b d, a \bar{b}, \bar{a} \bar{b} c, \bar{a} b \bar{c}, a \bar{b} \bar{d}, a c \bar{d}, a b \bar{c} \bar{d}$
2. systém: $\bar{a} b d, a \bar{b}, \bar{a} \bar{b} c, \bar{a} b \bar{c}, a \bar{b} \bar{d}, a c \bar{d}, a \bar{c} \bar{d}, b \bar{c} \bar{d}$
3. systém: $\bar{a} b d, a \bar{b}, \bar{a} \bar{b} c, \bar{a} b \bar{c}, a b \bar{d}, a \bar{c} \bar{d}, a \bar{b} c \bar{d}$
4. systém: $\bar{a} b d, a \bar{b}, \bar{a} \bar{b} c, \bar{a} b \bar{c}, a b \bar{d}, a \bar{c} \bar{d}, a c \bar{d}, a \bar{b} \bar{d}$
5. systém: $\bar{a} b d, a \bar{b}, \bar{a} \bar{b} c, \bar{a} b \bar{c}, a b \bar{d}, a \bar{c} \bar{d}, a c \bar{d}, \bar{b} c \bar{d}$

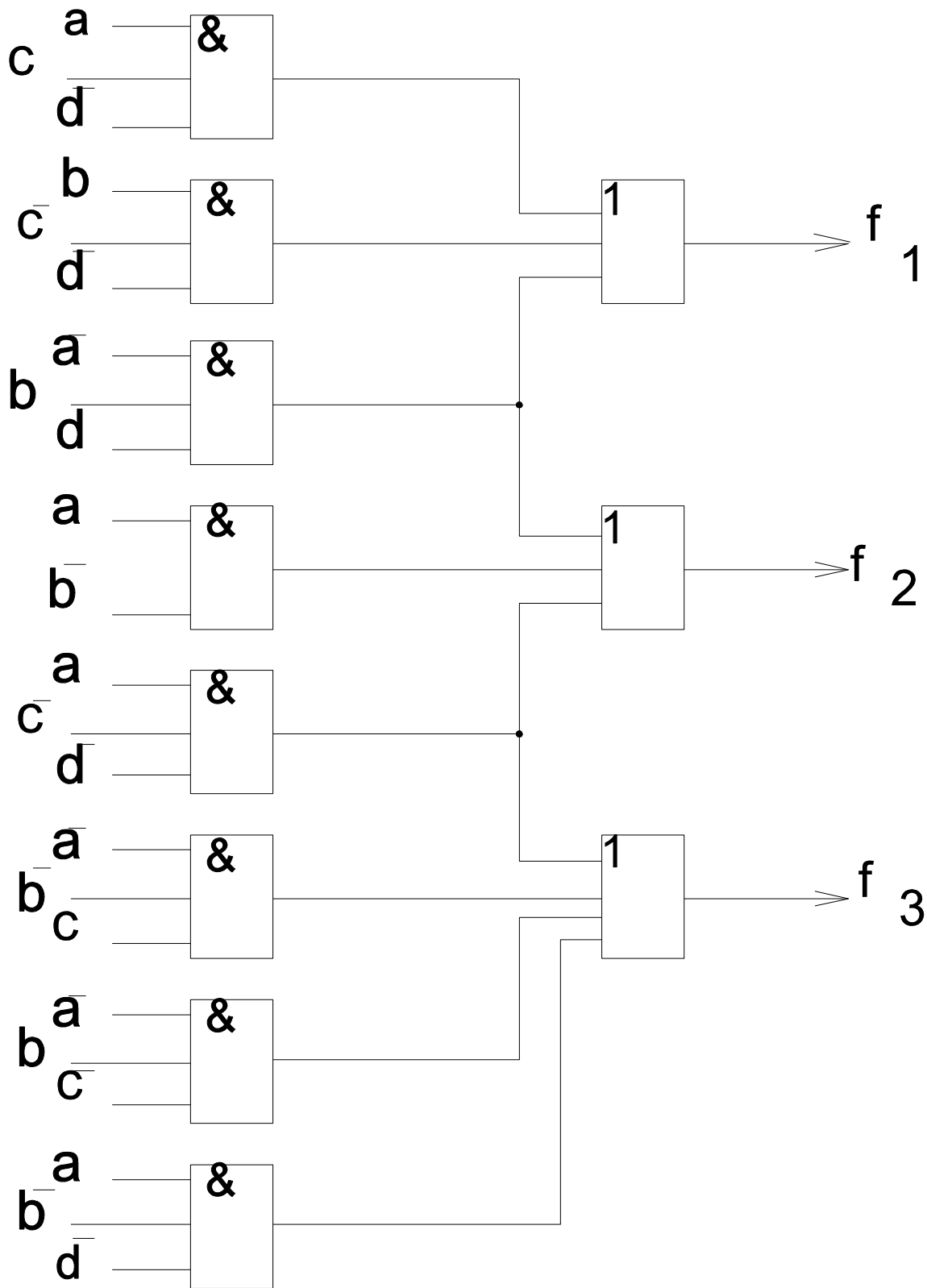
Vyjadrenie jednotlivých funkcií f_i

$$\begin{aligned}
 f_1 &= a b \bar{c} \bar{d} + \bar{a} b d + \bar{a} b \bar{c} + a c \bar{d} \\
 f_2 &= a b \bar{c} \bar{d} + a \bar{b} \bar{d} + \bar{a} b \bar{c} + \bar{a} \bar{b} c \\
 f_3 &= a b \bar{c} \bar{d} + a \bar{b} \bar{d} + \bar{a} b d + a \bar{b}
 \end{aligned}
 \tag{5.70}$$

Vyjadrenie jednotlivých funkcií môže byť redundantné. Tak napr. vo funkcii f_3 redundantným je skupinový prostý implikant $a \bar{b} \bar{d}$, ktorý môže byť pohltený implikantom $a \bar{b}$. V zložitejších prípadoch pre jednotlivé funkcie je potrebné zostaviť osobitné MPI a zistiť, či ich vyjadrenia sú iredundantné.

Obr.5.3 Štruktúrna schéma skupiny B-funkcií minimalizovaných spoločne (32 vstupov)

Obr.5.4 Štruktúrna schéma skupiny B-funkcií minimalizovaných jednotlivo (33 vstupov)